

ADD VISSZA A BABARUHÁM

Vasko Popa

Merj csak eszembe jutni
Gondolataim szemed kivájják

Kerülj csak elé
Mindkét szemem rádvisorit

Szólj csak egy szót is
Hallgatásom beveri a szádat

Juttasd csak eszembe magad
Emlékeim alólad kitúrják a földet

Hát ide jutottunk

1.

Add vissza a babaruhám

Tiszta álomból szőtt
Selymes mosolyból csíkos sejtelemből
Hússal fodorozott babaruhám

Babos reményből
Izzó vágyból tarka pillantásból
Arcom bőréből szabott babaruhám

Add vissza a babaruhám
Add vissza ha szépen mondom

2.

Ide figyelj te szörny
Vedd le azt a fehér kendőt
Ismerjük mi egymást

Kiskoromtól veled
Egy tálon osztottam

Veled aludtam
Te kés-szemű

Hamis világot jártam
Veled te ingbebujt kígyó

Hallod-e te képmutató
Vedd le azt a fehér kendőt
Mit álltassuk egymást

3.

Nem veszek a hátamra
Nem viszek oda ahova akarsz

Nem én még arannyal patkoltan
A szél háromkerékű kocsijába fogva
Nem én még szivárvány-kantárral zabolázva sem

Ne is csalogass

Nem még zsebre tett lábbal
Még tűbe fűzve csomóba kötve
Nem én még vesszőként sem

Ne is ijesztgess

Nem még készen még kikészítve
Nyersen besózva
Nem én még álmomban sem

Ne hitessed magad
Kár a gőzért nem

4.

Takarodj befalazott végtelenemből
Szívem csillagköréből
Egyfalat napomból

Takarodj vérem furcsa tengeréből
Dagályomból apályomból
Partra vetett hallgatásomból

Kifelé azt mondtam kifelé

Takarodj élő szakadékokból
Belémnőt csupasz családfából

Kifelé hát meddig ordítsam kifelé

Takarodj széteső fejemből
Kifelé csak kifelé

5.

Hozzád futnak a babák
Én meg véremben fürösztöm
Bőröm rongyaiba göngyölöm

Hajamból hintát csinálók nekik
Csigolyámból kiskocsit
Papírforgót szemöldökömből

Lepkéket teremtek mosolyomból
Fogaimból vadakat
Hogy vadásszanak hogy elüssék az időt

Nem mondom szép kis játék

6.

Gyökeredet a véredet koronádat
És mindenedet

Agyadban a szomjas képet
Ujjad hegye parázs szemét
És minden minden lépted

Három üst zsémbes vízbe
Három kohó emlék-tűzbe
Három névtelen tej nélküli mély verembe

Torkodba fagyjon lélegzeted
Egészen a bal melledig benne a kemény köig
Kőben a késmadárig

Menj a búsba semminek a fekhelyére
A kezdés és újrakezdés kiéhezett ollójába
Menj az égi anyaméhbe és még hová

Magod nedved meg a fényed
Vaksötéted és a pontot éltem végén
És mindened

7.

Mi lesz a babaruhámmal
Hát nem akarod visszaadni

Fölgyújtom a szemöldököd
Nem leszel te láthatatlan örökké

Megkeverem fejedben az éjt és napot
Ajtómba vered a homlokod

Tövíg lenyírom virágzó körmeid
Sántikát eszembe többé nem vésél

Ráduszítom csontjaim ködét
Nyelved mérgét hadd szívják ki
Majd meglátod mit csinálok veled

8.

És még azt akarnád hogy szeressük egymást

Hamvaimból megformálhatsz
A hahotám szikláiból
A megmaradt unalmamból

Megteheted kis aranyom

Megfoghatsz a feledés tincsenél fogva
Ölelheted éjszakáim üres ingét
Csókolhatod a visszhangom

Tudsz is te szeretni

9.

Kotródj te szörny

Nyomaink is marakodnak
Egymásba harapnak a porban
Nem vagyunk mi egymáshoz valók

Fagyos szemem keresztül fúr
Minden porcikád letiprom
A játékból nem lett semmi

Hogy is tudtuk babaruhánk összehányni

Adod vissza minek neked
Vállaidon csak hiába kifakulnak
Add vissza és takarodj a sehovádba

Menekülj szörny a szörnytől

Hol vannak a szemeid
Ott is szörnyek

10.

Nyelved üszök deled sötét reményed gyász
Fekete mindened csak irtózásom fehér
Farkasom a torkodnak

Vihar legyen a nyoszolyád
Rémületem fejed alja
Széles meződ nyughatatlan

Lángok a falatjaid viaszból a fogaid
Hát csak rágjad faljad falánk
Csak rágjad ameddig a kedved tartja

Néma a virágod szótlán a szeled süket a vized
Néma mindened csak csikorgásom hangos
A szívedre héjám üljön

Anyád kínja vesszen beléd

11.

Kitöröltem arcomból a képed
Árnyékomról lenyúztam az árnyad

Elboronáltam a hegyeket benned
Sikságaid hegyekké emeltem

Évszakaid összeveszítettem
Elűztem a világot is tőled

Életutad köréd csavartam
Azt a járhatatlant azt a lehetetlent

Most aztán várd hogy találkozzunk

12.

Elég a szalmázásból elég a gügyögésből
Semmit sem akarok hallani semmit se tudni
Elég elegendem van mindenből

Utoljára mondom hogy elég
Teletömöm földdel a szárn
Összeszorítom fogam

Hogy elharapjam te vérszopó
Hogy elharapjam egyszer s mindenkorra

Leszek olyan amilyen vagyok
Gyökértelen ágatlan lombtalan
Önmagamra támaszkodok
A magam bütykeire

Leszek benned galagonya karó
Az egyetlen ami még lehetek
Benned te játékrontó te habajdos

Vissza ne jöjj

13.

Ne tréfálj te szörny

Kést dugtál a kendőd alá
Beléptél a vonalon gáncsot vetettél
Elrontottad a játékot

Az ég szakadna rám
A nap verné be fejem
Veszne el a babaruhám

Ne tréfálj te szörny a szörnnyel

Add vissza a babaruhám
Én meg a tiéd

Fehér Kálmán fordítása